

implementering stoppes denne udvikling. Skattestoppet er et middel til effektiv udgiftsstyring, der forhindrer, at man altid bare kan sende regningen videre til skatteyderne.

Skattestoppet sikrer også en mere solidarisk finansiering af velfærdsstaten. Ved skattestoppet lægges mindre vægt på forbrugsafgifter, afgifter, som traditionelt vender den tunge ende nedad.

Grønne afgifter er blevet en ren finansieringskilde. Den forrige regering har også på det nærmeste indrømmet, at de grønne afgifters belastning af de lave indkomster var ved at blive for stor.

Grønne afgifter skal tilskynde befolkningen til at ændre adfærd til fordel for miljøet. Antager afgifterne et alt for højt niveau, glemmes det overordnede mål imidlertid, og formålet med afgifterne bliver snarere sikring af et offentligt provenu. Hertil kommer, at den enkelte ikke kan undgå de grønne afgifter, når de knyttes til elementære goder som vand, el osv.

Dermed er de grønne afgifter i realiteten blevet en skat, der opkræves som et fast beløb pr. hoved. En sådan skat er meget usolidarisk, og den afhænger næsten ikke af den enkeltes indkomstniveau. På den måde vender de grønne afgifter den tunge ende nedad og forringer dermed primært de dårligst stillede i velfærdssamfundet. Skattestoppet sikrer derfor en mere solidarisk finansiering af velfærdsstaten.

Skattestoppet forbedrer også situationen for børnefamilierne via begrænsning i ejendomsværdiskatten. Loftet fører umiddelbart til en begrænsning af usikkerheden ved boligkøb, idet der ikke kan komme pludselige skattechok ved en højere vurdering. Skattechokket rammer boligejere med en anstrengt økonomi særlig hårdt. Det er i særlig grad børnefamilierne, der har en anstrengt økonomi, og skattestoppet forbedrer således umiddelbart forholdene for børnefamilierne.

KL 10.15

Må jeg til slut sige, at regeringen vil gennemføre skattelettelser, ikke mindst på indkomstskatter. Vi har lagt en plan, som betyder, at første skridt er et skattestop. Vi skal have vendt skuden, og dermed vil vort blik være stift rettet mod næste mål, nemlig en nedsættelse af skatterne for arbejdsindkomsterne, men det skal ikke være en omlægning, som i sidste ende medfører en skattestigning. Når der kommer indkomstskattelettelser, skal det være reelle skattelettelser.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Jeg er enig med de to ministre i, at velfærd ikke er det samme som velfærdssamfundsting i forhold til borgerne. Velfærd er et langt bredere begreb, og det vil sige, at den enkeltes velfærd i høj grad er afhængig af, hvad den enkelte selv kan, er afhængig af den enkeltes situation og de familiemæssige forhold, og det er ikke kun, hvad velfærdssamfundet kan give vedkommende. Men når vi taler om velfærdssamfundet, er det først og fremmest det, som den offentlige sektor, det civile samfund, og hvad man i øvrigt har af fællesskaber, kan give den enkelte.

Derfor er finansieringen af velfærdssamfundet selvfølgelig også helt afgørende i denne her forbindelse, og derfor er spørgsmålet om skatterne også et vigtigt spørgsmål, for hovedformålet med vore skatter og afgifter er, at vi gerne vil have finansieret vores velfærdssamfund, fordi der er nogle borgere, som har brug for det, og fordi der er nogle funktioner i vores samfund, som ikke kan klares, undtagen vi har en række fælles ting.

Derudover har skatterne også det formål, at de ved at være progressive skatter bidrager til en udligning, og endelig er der jo også skatter og afgifter, som har det formål at påvirke vores adfærd. Her vil jeg godt sige, at ægte grønne afgifter har et adfærdsregulerende formål, men der er jo også afgifter, som har finansielle formål, og som også kan have det formål at gavne miljøet. Når vi har afgifter på f.eks. benzin, er det et både-og, afgifter på cigaretter er vel også et både-og.

Så vil jeg godt komme ind på to problemer, som jeg mener, vi har med vores velfærdssamfund:

For det første er det vigtigt, at der sker en prioritering af, hvad det offentlige skal tage sig af. Alle skal ikke have alt, for det er ikke nødvendigt, det er ikke rigtigt ud fra et solidaritetssynspunkt, og vi har ikke råd til det.

Det er ud fra en sådan prioritering, at vi altid fra SF's side har været imod, at alle, når de nåede en vis alder, uanset at de havde en meget høj pensionsindkomst ved siden af, skulle have folkepensionens grundbeløb.

Det er derfor, vi har sagt, at når folk har høje pensionsindtægter og formue ved siden af, behøver de ikke have folkepensionens grundbeløb. Det er ud fra en tankegang om, at alle ikke skal have alt – og det samtidig i en situation,